

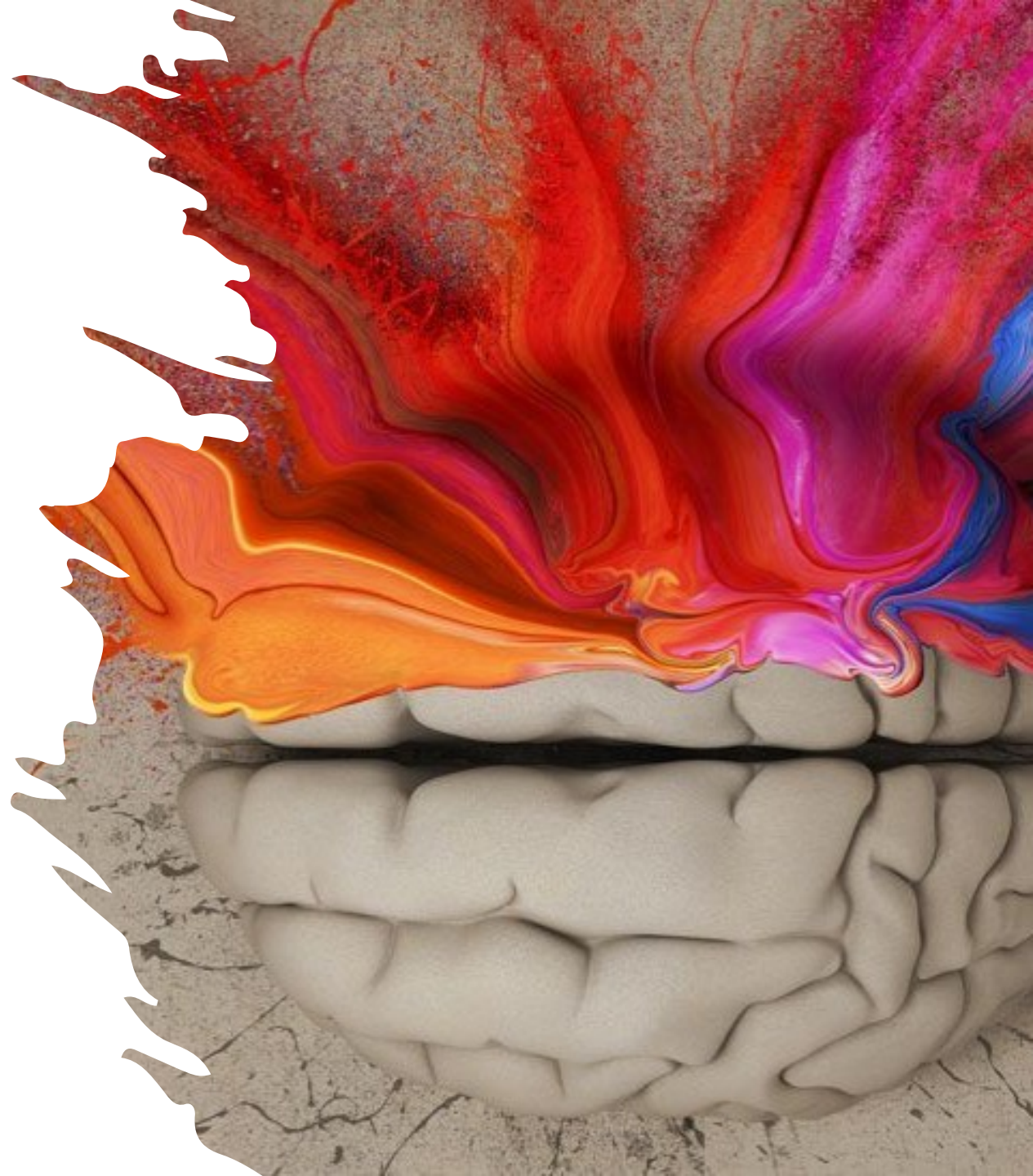
KULTURA WYRZUCANIA

ART - EKO

W jaki sposób tworzenie EKO Art pomaga poprawić zdrowie psychiczne?

Podczas pandemii koronawirusa ludzie mogą czuć się coraz bardziej odizolowani i samotni.

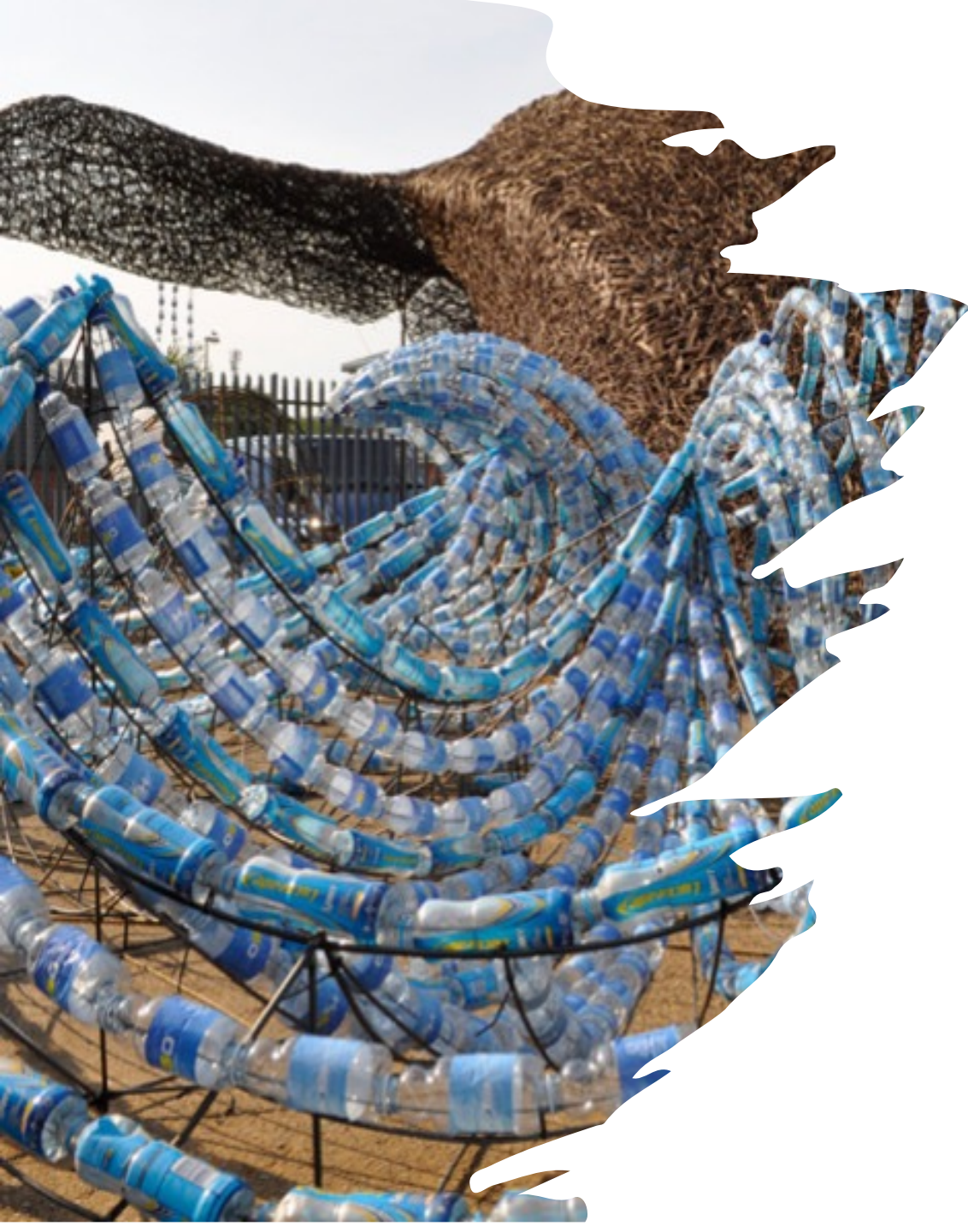
„Terapia” EKO – ART może być jednym z najlepszych sposobów na przezwyciężenie problemów ze zdrowiem psychicznym, pomóc w wyrażaniu siebie, pozwolić na wspólne spędzanie czasu przy tworzeniu dzieł sztuki ekologicznej, pozwolić na włączanie się do grup sztuk ekologicznych i na tworzenie nowej przyszłości poprzez ponowne wykorzystanie, redukcje i recykling.

EKO Art jako wspomaganie zdrowia psychicznego

Tworzenie eko-sztuki jako formy leczenia zdrowia psychicznego datuje się na połowę XX wieku, kiedy żołnierze powracający z pól bitew II Wojny Światowej cierpieli z powodu stanu znanego jako „szok pociskowy” – obecnie określanego jako pourazowe zaburzenie stresowe.

Weterani malowali, rysowali, rzeźbili i tworzyli inne formy sztuki, aby pomóc przetworzyć to, czego byli świadkami i doświadczyli na wojnie. Covid i jego skutki (w tym izolacja i stres) są czasami porównywane z wojennym PTSD.

Kultura wyrzucania – pochodzenie

- Kultura wyrzucenia została po raz pierwszy opisana w 1955 roku, więc nie jest nowym aspektem rozważanym w społeczeństwie. Niedawno została przywrócona przez nowe pokolenie w mediach głównego nurtu i mediach społecznościowych.
- Life Magazine (1955: 43) opublikował artykuł zatytułowany „Throwaway Living” i ogłosił nadejście „społeczeństwa wyrzucania”.
- Nazywa się to wzorcem konsumpcji społecznej opartym na usuwaniu rzeczy po użyciu.
- Artykuł odpowiada na pytanie „po co poświęcać cenny czas na mycie i ponowne używanie przedmiotów gospodarstwa domowego, takich jak talerze i sztućce, skoro można je niedrogo wykonać z plastiku i wyrzucić po użyciu?” (Tully i Levenson, 2014).

Kultura wyrzucania – kontrargument

Można argumentować, że dostępność bardziej przystępnych cenowo zamienników zwykłych towarów ułatwia życie.

Dzieje się tak, ponieważ towary jednorazowe są tańsze w produkcji, a zatem tańsze w zakupie dla konsumenta.

Jeśli ludzie kupują przedmioty jednorazowego użytku które są znacznie tańsze, mogą wykorzystać swój czas i energię na inne czynności.

Termin „społeczeństwo wyrzucania” ma lekko negatywne konotacje i faktycznie krytykuje kulturę, podkreślając jej marnotrawstwo.

Jaka jest przyczyna nadmiernej konsumpcji?

Jednym z elementów przyczyniających się do zachowań nadkonsumpcyjnych mogą być ulepszenia technologiczne w XX i XXI wieku.

Dzięki uprzemysłowieniu produkty jednorazowego użytku zostały zaprojektowane tak, aby były produkowane szybko, tanio i przy mniejszych niż w przeszłości zasobach siły roboczej.

Pomyśl na przykład o zmianie z używania chusteczek zamiast chusteczki haftowanej lub papierowego kubka (często wyłożonego plastikiem) zamiast szklanki.

Druk wyrażający globalny konsumpcjonizm

Ta seria fotografii cyfrowej autorstwa Chrisa Jordana przedstawia przekształcone liczby w obraz

(a) Original view

(b) Close view

Figure 1: Chris Jordan, *Caps Seurat*, 2011, Digital pigment print, 60x90" in one panel, and 88x132" in 3 panels

Caps Sevrat

- Aby wizualnie przedstawić liczby, wykonuje wielkoformatowe odbitki. Podkreśla powszechny konsumpcjonizm, ponieważ jego prace ukazują rzeczywistość, co jest wyzwaniem dla artystów.
- Na rysunku 1 widać w sumie czterysta tysięcy plastikowych nakrętek.
- Bezpośredni cytat Jordana stwierdza, że kapsle z „Caps Sevrat” „równe średniej liczbie plastikowych butelek zużywanych w Stanach Zjednoczonych w każdej minucie”. „Caps Sevrat” jest częścią kolekcji Jordana zatytułowanej „Portrety globalnej kultury masowej”.

Śmieci jako sztuka

Najłatwiej dostępnym i najbardziej rozpowszechnionym materiałem w dobie masowej produkcji i konsumpcji są śmieci, ponieważ są one darmowe, łatwo dostępne i widoczne w każdym zakątku planety.

Śmieci występują w różnych rozmiarach i skalach, kolorach i formach. Ergo, jest wiele zalet ich wykorzystania jako materiału do tworzenia sztuki ekologicznej.

Istnieje wiele różnych śmieci, które zapewniają świeże możliwości w świecie sztuki, ponieważ ich wyjątkowość może pobudzić kreatywność i jedyną w swoim rodzaju sztukę.

Torebki na herbatę – tworzenie pokazu mody

Figure 2: Ruby Silvius, *Day 169, 363 Days of Tea*, 2015, Mixed media on upcycled paper tea bags, Dimensions variable

Dzień 169, 363 Dni Herbaty

Rysunek 2 „Dzień 169, 363 Dni Herbaty” przedstawia pracę wykonaną na Dzień Ojca.

Praca Ruby Silvius może służyć jako dziennik, ponieważ zawiera ważne momenty jej życia z całego roku.

Stosowane są tutaj media mieszane, co odnosi się do wykorzystania wielu materiałów w jednym dziele sztuki.

Jednorazowe torebki z herbatą zostały przekształcone w prezent na całe życie i zostały wykorzystane jako płótno do tworzenia ubrań w stylu „ojcowskim” przy użyciu atramentu.

Kubki papierowe – przykład eko sztuki

(a) Installation view

(b) Painting in the public

Figure 3: Gwyneth Leech, *365 A Year in Cups*, 2013, Mixed media on upcycled paper cups, Dimensions variable

365 – Rok w kubkach

Wszystkie kubki do kawy Gwyneth Leech zostały zachowane, aby mogła wykorzystać je jako płótna do swoich abstrakcyjnych wystaw.

Przetwarza odpady (kubki do kawy) z jednorazowej kultury kofeinowej w coś, co nie jest już śmieciem, ale raczej wehikułem sztuki i tygodniami pomysłom.

Tak wygląda jedna podstawowa kolekcja jednorazowych kubków na przestrzeni „365” dni (nawiązując do tytułu projektu „365 A rok w kubkach”). To właśnie zostałyby wyrzucone do kosza po każdej filiżance kawy w ciągu roku.

Pomyśl o tym pomnożonym przez 10 osób w kawiarni na raz...

Podkreśla to, ile odpadów powstaje, dając objętość kulturze wyrzucania. Kubki zostały wystawione w otwartym oknie, aby zaprezentować ten pomysł.

Podsumowanie sztuki

Trzej artyści opisani między slajdami 7 a 13 tworzą swoje dzieła z materiałów jednorazowych, w większości jednorazowego użytku.

Ich strategia używania przedmiotów, które mają bardzo krótką żywotność, dodaje nową perspektywę do tego, jak oceniamy możliwość ponownego użycia przedmiotów jednorazowego użytku w kontekście sztuki ekologicznej, a także jak możemy to oceniać na dużą skalę, jeśli chodzi o strategię gospodarowania odpadami i redukcji odpadów.

Oczywiste jest, że „śmieci” można przekształcać, aby tworzyć nowe rzeczy i pełnić inne funkcje niż te, do których zostały pierwotnie stworzone.

Sztuka ekologiczna wykorzystująca te wyrzucane materiały może być wykorzystana do uzyskania wglądu w ograniczanie, ponowne użycie i recykling.

Pablo Picasso, Trashformations, 1998 - Wiersz

One day, in a rubbish heap, I found an old bicycle seat lying beside a rusted handlebar, and my mind instantly linked them together. I assembled these two objects, which everyone then recognized as a bull's head. The metamorphosis was accomplished, and I wish another metamorphosis would occur in the reverse sense.

If my bull's head were thrown in a junk heap, perhaps one day some boy would say, "Here's something that would make a good handlebar for my bicycle!"

Pewnego dnia na śmietniku znalazłem stary fotelik rowerowy. Leżący obok zardzewiałej kierownicy, a mój umysł natychmiast połączył je ze sobą. Zmontowałem te dwa przedmioty, które wszyscy uznali za głowę byka.

Metamorfoza została dokonana i życzę aby kolejna metamorfoza nastąpiła w odwrotnym sensie.

Gdyby moja głowa byka została wrzucona na kupę śmieci, może jeden... pewnego dnia jakiś chłopiec powiedziałby: „Oto coś, co by można było użyć jako dobrą kierownicę do mojego roweru!”

Kolaż ze znalezionych materiałów

'Kolaż', którego etymologia wywodzi się z francuskiego słowa 'coller' to technika polegająca na składaniu wydrukowanych i/lub znalezionych przedmiotów na płótnie (gdzie płótnem może być cokolwiek: kartka/gazeta, karton, karton, ściana, deska drewniana).

Kolaże można tworzyć w połączeniu z rysunkami, szkicami, farbami, naklejkami, a nawet suszonymi kwiatami – nie ma ustalonych reguł, ponieważ kolaż dotyczy głównie kompozycji artystycznej.

Znani artyści, tacy jak Pablo Picasso i Georges Braque, wykorzystali tę technikę w krótkim okresie w 1912 roku do tworzenia kompozycji na płótnie przy użyciu farby olejnej, gazet i skrawków makulatury.

Pablo Picasso

Pablo Picasso, Martwa natura z krzesła, 1912, olej na ceratach na płótnie obszytym liną, 29 x 37 cm (Musée Picasso)

Intencja za materiałami artystycznymi

Wykorzystanie w tworzeniu obrazów, rzeźb i dzieł sztuki materiałów niekonwencjonalnych, w przeciwieństwie do tych wytwarzanych z zamiarem wykonania przede wszystkim prac artystycznych, jest jedną z istotnych zmian w sztuce XX wieku.

To spowodowało zmianę w procesach artystycznych, ponieważ dziś jest bardzo często stosowane nie tylko w przemyśle artystycznym, ale także w edukacji.

Jednak dziś część sztuki tworzonej przy użyciu niekonwencjonalnych lub jednorazowych materiałów nie jest przez wszystkich uważane za „sztukę”, ponieważ nie jest to historyczna norma przyjęta przez społeczeństwo.

Zmiana sztuki

Wykorzystywanie przedmiotów, które nie mają podstawowego celu tworzenia sztuki, można uznać za odejście od idei „czystej sztuki”, która jest dziś bardzo ceniona w sztuce współczesnej.

Dzieła, które są abstrakcyjne, mogą służyć jako przykłady oczyszczenia.

Techniki takie jak kolażowanie i asamblaż składają się z różnych „kawałków”, łączących wiele obiektów z różnych źródeł i wymiarów, w przeciwieństwie do konwencjonalnej metody malowania na płótnie farbą olejną.

Przed ruchem sztuki abstrakcyjnej w XX wieku dzieła sztuki opierały się na realizmie i drobnych lub niezmiennych szczegółach. Doprowadziło to do liniowego spojrzenia na to, czym jest sztuka.

Jednak dziś sztuka jest analizowana i doceniana wielowymiarowo – nie ma znaczenia, czy do jej tworzenia wykorzystuje się tradycyjne czy niekonwencjonalne materiały.

‘Orkiestra Śmieci’

Instrumenty z ‘Orkiestry Recyklingu’ wykonane przez Nicolos Gomez and Favio Chavez

Orkiestra Recyklingu

Favio Chavez jest założycielem i dyrektorem słynnej orkiestry, która wykorzystuje instrumenty zbudowane ze śmieci i wyrzuconych materiałów.

Klarnety, wiolonczele, flety lub skrzypce pomagają nadać materiałom drugie życie dzięki artystycznej i twórczej pracy Nicolosa Gomeza, który buduje instrumenty, które mają być wykorzystywane przez muzyków w orkiestrze do grania najśłynniejszych utworów klasycznych, w tym dzieł Beethovena, Mozarta i Vivaldiego.

To niesamowicie inspirujące, jak coś takiego jak muzyka można stworzyć z materiałów, które są postrzegane przez społeczeństwo jako „śmieci” i które pozostały na wysypiskach bez nadziei przyszłego użycia. Nie każdego stać na zakup instrumentów do muzyki klasycznej. Często są wykonane z wysokiej jakości drewna i mogą kosztować od trzech do czterech cyfr.

Podsumowanie - EKO SZTUKA POMAGA:

1. ponownie połączyć ludzi z naturą i pokazuje odpowiedzi na problemy środowiskowe
2. odzwierciedla nasze obecne globalne perspektywy zmian klimatycznych
3. pomagają w odstresowaniu, które jest spowodowane różnymi wydarzeniami (agendy społeczno-gospodarcze, polityczne, konsumenckie) oraz brakiem działania ze strony kraju
4. zmniejszyć stres spowodowany zdarzeniami i incydentami związanymi z klimatem
5. zachować zdrowie i dobre samopoczucie ciała i umysłu

Podsumowanie - EKO SZTUKA POMAGA:

6. ustalić personalne cele w Eko-Art terapii i Ekopsychologii
7. zgłębić genezę dziedziny ekologii poprzez Eko-sztukę i terapię sztuką.
8. używać kreatywnych technik z uwzględnieniem naturalnych materiałów opartych na 3R (redukcja, ponowne użycie i recykling) w celu stworzenia Eco-Art.
9. pozwolić na samopoznanie i uzdrowienie
10. spotykać się z innymi ludźmi i przełamać bariery

Jaki masz pomysł na ART – ECO?

- Informacje o strategii 3R znajdziesz w poradniku dla edukatorów

Porozmawiaj w grupach:

- różne pomysły na ART – EKO z wykorzystaniem różnych materiałów ze strategią 3R.
- dlaczego strategia 3R jest ważna?
- co sprawia, że sztuka ekologiczna jest wyjątkowa?
- co mają wspólnego ekologia i sztuka?
- jak sztuka ekologiczna pomaga zredukować stress i niepokój?
- jak sztuka ekologiczna pomaga pokonywać różne bariery (wewnętrzne i zewnętrzne)?

Dziękuję za uwagę

Prezentację przygotowali międzynarodowi eksperci w ramach projektu „ART-ECO”:

BEMA20

DIALOG
of Transformation®
Certified Service EDU SMART Training Centre
UKPRN 10066595

**Co-funded by
the European Union**

**Co-funded by
the European Union**

Projekt ten został sfinansowany przy wsparciu Uni Europejskiej.
Niniejsza publikacja odzwierciedla wyłącznie poglądy autora, a Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie zawartych w niej informacji.